

מ"ת 20519/03/21 - מדינת ישראל נגד עבד אללה קראעין

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 20519-03-21 מדינת ישראל נ' אנג'אס(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני: 235050/2021

בפני	כבוד השופטת קרן וקסלר
המבקשת:	מדינת ישראל
נגד	
המשיב 2:	עבד אללה קראעין (עציר)

החלטה

לפניי בקשה לעיון חוזר.

בהמשך להחלטתי מיום 19.9.2021 התקבל תסקיר שירות המבחן.

התסקיר, אשר הוגש ביום 3.11.2021, הצביע על כך שהמשיב הוא בן למשפחה נורמטיבית ומתפקדת, אשר במהלך השנים נמנע ממעורבות עם החוק ואינו מאופיין בדפוסים עברייניים מופנמים. להערכת שירות המבחן, חלה בשנה האחרונה הידרדרות במצבו של המשיב בשל היעדר תעסוקה והשתייכות למסגרת מארגנת. ניכר כי המשיב מאופיין בהתנהגות ילדותית ונתון להשפעה חברתית שלילית, כשברקע לקות בריאותית ממנה סובל מגיל צעיר שהצריכה טיפולים ומעקב רפואי קבוע. להתרשמות שירות המבחן, למעצר הייתה השפעה מרתיעה על המשיב ובעת הנוכחית הוא מבטא הבנה ראשונית בנוגע לבעייתיות שבהתנהלותו.

נוכח מכלול נתוניו של המשיב העריך שירות המבחן כי לא ניתן לשלול סיכון להישנות התנהגות פורצת גבול מצדו ולפיכך נדרש מערך פיקוח הדוק הכולל מפקחים סמכותיים על מנת להציב לו גבול ברור ולתת מענה לאפשרות התחמקות מהליכי משפט.

ביחס לחלופת המעצר המוצעת, מעצר בית בכפר עקב, בביתו של ידיד המשפחה, מר זגיר, בפיקוחו ובפיקוחם של חברי משפחה נוספים, חיווה שירות המבחן דעתו כי המפקחים מבינים את הנדרש מהם ומתאימים לצמצם את הסיכון הנשקף מהמשיב ולפיכך המליץ על שחרורו של המשיב בפיקוחם.

באי כוח המשיב, עו"ד עבאס ועו"ד גלעדי, עמדו על כך שהמשיב נמצא במעצר מזה כשמונה חודשים ומשפטו טרם החל ולפיכך, כמצוות בית המשפט העליון בהחלטתו בבש"פ 3210/21 יש מקום לשקול בחיוב את בקשתו לשחרור לחלופת מעצר בשטחי מדינת ישראל, לצד קביעת ערבויות כספיות בסכום גבוה- בקשה הנתמכת בתסקיר שירות המבחן. עוד נטען, כי המשיב הורתע ממעצרו הממושך וכי הוא בן להורים מבוססים כלכלית, העוסקים בתחום המשפט, אשר רואים

בחומרה את התנהגותו ונחושם להשיבו לדרך הישר. ב"כ המשיב הפנו להחלטות בעניין זערי, תושב האזור שהואשם בכתב אישום חמור יותר הכולל עשרה אישומים שייחסו לו עבירות קשירת קשר לפשע, גניבת רכב ועבירות נוספות ששוחרר בכפוף לערבויות כספיות בלבד (מ"ת (ירושלים) 7076-12-20 **מדינת ישראל נ' זערי** (18.1.2021); עמ"ת 37888-01-21 (ירושלים) **מדינת ישראל נ' זערי** (25.1.2021)) וכן לפסיקה בעניינו של אזרח ישראל שנאשם בתשעה אישומים שייחסו לו עבירות קשירת קשר לפשע, גניבת רכב בצוותא ועבירות נוספות ששוחרר למעצר בית בכפר עקב.

ב"כ המבקשת, מר פנחסוב, התנגד לשחרורו של המשיב בשים לב להחלטות בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון אשר דחו את הערר שהוגש על ידי המשיב ואישורו את ההחלטה בדבר מעצרו עד לתום ההליכים והביע עמדה עקרונית לפיה אין מקום להורות על שחרור המשיב, שהינו תושב האזור, לשטחי מדינת ישראל. כן נטען, כי המשיב 1 שוהה במעצר בפיקוח אלקטרוני ואף מטעם זה אין מקום לנהוג במשיב באופן מקל יותר ולהורות על שחרורו למעצר בית.

דין והכרעה

נקודת המוצא בהחלטתי היא החלטת בית המשפט העליון (כב' השופטת ע' ברון) בסיפה להחלטה בבקשת רשות ערר שהגיש המשיב, בש"פ 3210/21 מיום 24.5.2022. לצד דחיית הבקשה, פתח בית המשפט פתח לאפשרות שחרורו של המשיב בהמשך הדרך וקבע כי **"עם התמשכות ההליך הפלילי וככל שיעלה בידי המבקש להציג חלופת מעצר הולמת, יהיה מקום לעיין מחדש בבקשתו ולהפנותו לקבלת תסקיר מעצר. אם בית המשפט יתרשם כי יש בחלופה שתוצע כדי להפיג את המסוכנות הנשקפת מהמבקש ואת החשש מפני הימלטותו מהדין, ואינני נוקטת עמדה- עובדת היותו תושב האזור לא תמנע לבדה את השמתו בחלופה זו"**.

במילים אחרות, בית המשפט העליון לא מצא כי בעצם עובדת היותו של המשיב תושב האזור יש בכדי למנוע את שחרורו למעצר בית בתחומי מדינת ישראל, שכן ההחלטה נוגעת לאפשרות השמתו של המשיב בחלופת מעצר ולא לשחרורו בערבויות כספיות.

הפסיקה עמדה על הקושי בשחרורו של נאשם, שהינו תושב האזור, לחלופת מעצר בשטח ישראל, הנעוץ במתן היתר לשהיית הנאשם בישראל שלא כחוק- עבירה שמלכתחילה הועמד בעטיה לדין (ראו בש"פ 6781/13 **קונדוס נ' מדינת ישראל** 4.11.2013- להלן: "עניין קונדוס").

ואולם, גם בעניינם של תושבי האזור, שומה על בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר על דרך שחרור בתנאים מגבילים, שפגיעתם בחירות פחותה יותר ולפיכך עליו להתייחס לנתוניו של כל מקרה ומקרה **"ואין הוא יכול לעמוס על כתפי הנאשם הערכות כלליות ואקסיומות הנובעות מהיותו תושב האזור"** (עניין קונדוס, ס' 9).

לצד עמדה לפיה מתן אפשרות לחלופת מעצר בית בישראל צריך להיעשות במקרים נדירים בהם בית המשפט השתכנע כי קיימת מניעה ממשיית להחזיר את הנאשם לשטחי הרשות, כפי שהובעה על ידי כב' השופטת ע' ארבל בעניין קונדוס, ישנה גישה לפיה לא ניתן לשלול עקרונית שחרור נאשם תושב האזור לחלופת מעצר בית בשטח ישראל והעניין הוא תלוי נסיבות (ראו: בש"פ 10418/08 **טלאקה נ' מדינת ישראל** (15.12.2018), ובהתאם לכך, ניתן למצוא החלטות המורות על שהיית נאשמים תושבי האזור בחלופת מעצר בית בישראל, כאשר קיימות נסיבות המצדיקות לעשות כן, ולא

דווקא כאשר ישנה מניעה להחזרת הנאשם לשטחי האזור (בש"פ 2191/15 מדינת ישראל נ' שראפי (8.4.2015); בש"פ 1886/12 מדינת ישראל נ' נזאולה; בש"פ 648/00 עבדו נ' מדינת ישראל (10.2.00); עמ"ת (ת"א) 9895-04-17 אבו עאבד נ' מדינת ישראל (26.4.2017)).

בענייננו, על אף שמובנת לי עמדתה העקרונית של המדינה, לפיה אין מקום להורות על שחרורו של המשיב לשטח ישראל ולהתיר לו בכך לשהות בישראל שלא כחוק, כאמור בפתח ההחלטה, בית המשפט העליון כבר קבע בהחלטתו כי לא יהיה בעצם היותו של המשיב תושב האזור כדי למנוע את השמתו בחלופת מעצר ולפיקח יש לבחון באופן ענייני האם הוצגה חלופת מעצר אשר יכולה להפיג את המסוכנות מפניו של המשיב ולמנוע אפשרות הימלטותו מאימת הדין.

המשיב הוא אדם צעיר כבן 19, הנעדר עבר פלילי.

תסקיר שירות המבחן התייחס בהרחבה לנסיבותיו של המשיב ולגורמי הסיכון במצבו והביע עמדתו המקצועית לפיה המשיב הורתע ממעצרו ויש בחלופת המעצר שהוצעה כדי להפיג במידה הנדרשת את החשש לחזרתו לביצוע עבירות נוספות ואת החשש להימלטותו מאימת הדין.

שירות המבחן התרשם מהמפקחים שהוצעו כמתאימים למשימת הפיקוח ואף אני התרשמתי מהם לחיוב. מדובר באנשים מבוגרים, נעדר עבר פלילי, אשר אמנם אינם מכירים את המשיב היכרות עמוקה ואישית אך הם בעלי מחויבות משפחתית לדודו של המשיב ולאמו וניכר שהם מגויסים לסייע למשיב ומבינים את גודל האחריות המוטלת על כתפיהם.

לכך יש להוסיף כי מעצרו של המשיב מתארך שלא בטובתו. המשיב מצוי במעצר מזה כ- 8 חודשים, הוא מסר זה מכבר כי הינו כופר בכתב האישום אולם לעת עתה קבוע התיק לתזכורת ליום 16.11.2021 וטרם נקבע מועד לשמיעת הראיות, כך שניתן לשער כי מעצרו יתארך אף מעבר ל- 9 חודשים. בנסיבות אלה, גובר החשש כי המעצר יהפוך למקדמה על חשבון העונש וכי המשיב למעשה ירצה חלק נכבד ממאסרו עוד בטרם התקבלה הכרעה בעניינו.

נוכח המפורט לעיל, כאשר לנגד עיני הנחיית בית המשפט העליון ולאחר שנתתי דעת לגילו הצעיר של המשיב, עברו הנקי, המלצת שירות המבחן, נוכח התרשמותי החיובית מהמפקחים ובהתחשב בהתארכות מעצרו של המשיב, הגעתי לכלל מסקנתי כי דין הבקשה לעיון חוזר להתקבל.

לפני סיום אציין, כי לא נעלמה מעיני טענת ב"כ המבקשת לפיה אין זה ראוי להורות על שחרורו של המשיב למעצר בית, שעה שהמשיב 1, שהינו אזרח ישראלי, מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני, אולם אין בידי לקבל טענה זו. ראשית, בבואו של בית המשפט לשקול אפשרות שחרור לחלופת מעצר הוא רשאי לשקול הבדלים בין חלופות שונות ושנית, התמשכות מעצרו של המשיב 1 בפיקוח אלקטרוני נעוצה במידה רבה בהפרתו את הפיקוח, לא אחת, באופן שגם הביא למעצרו, ובנסיבות אחרות, ככל שהיה מקפיד על מילוי התנאים, הדעת נותנת כי בעת הזו כבר היה נתון בתנאים מקלים יותר.

לפיקח אני מורה בזאת על שחרורו של המשיב בתנאים, כדלקמן:

1. המשיב ישהה ב"מעצר בית" מלא ומוחלט בביתו של מועתסם זגיר בכפר עקב בפיקוח צמוד לסירוגין של אחד המפקחים שאושרו ופרטיהם בפרוטוקול מיום 4.11.2021, עד תום ההליכים המשפטיים.

2. איסור יצירת קשר, בין במישרין ובין בעקיפין, עם מי מהמעורבים בתיק.
3. התייצבות לדיון במשפט או בערעור, או לנשיאת עונשו בכל מועד שיידרש.

להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרורו ימולאו התנאים הבאים:

1. המשיב יפקיד פיקדון במזומן בסך 35,000 ₪.
2. המשיב יחתום על התחייבות עצמית על סך 20,000 ₪.
3. תיחתם ערבות צד ג' על סך 30,000 ₪ על ידי כל אחד מהמפקחים.

ניתנה היום, ד' כסלו תשפ"ב, 08 נובמבר 2021, במעמד
הצדדים.